

Det, Enhedslisten foreslår, er altså, at man skal igangsætte et projekt, der kan tage op til 10 år. Jeg må indrømme, at når jeg hører, at en udgift, der samlet udgør, lad os så sige godt 5 mia. kr. om året, er umulig at indfase i løbet af de næste 10 år af økonomisk ansvarlige partier, så synes jeg, der er mange diskussioner her i Folketinget, også om det økonomiske råderum, som bliver lettere groteske.

Derfor er jeg måske også en smule optimistisk i forhold til, hvad der kan komme ud af en diskussion af det her i udvalget og i det videre arbejde, for pointen er jo, at da argumenterne for ikke at indføre en skatveyderfinansieret betaling af tandlægebehandling er så uendelig dårlige og det ikke er ret sandsynligt, at man kan blive enig om at gennemføre forringelser af eksisterende ordninger, så vil man sikkert ende der, hvor Enhedslisten allerede er, nemlig at der er brug for flere penge. Nu har jeg talt kritisk om Dansk Folkepartis ordfører, men hun antydede jo også, at det nok var dér, man endte. Det er det generelle, og det er sådan set det, vi fra Enhedslistens side lægger mest vægt på, for det er jo sådan, at de generelle ydelser vil løse problemerne i forhold til dem, der har særlige sygdomsproblemer, og i forhold til dem, som er særlig økonomisk dårligt stillet.

Når Enhedslisten derudover har valgt at stille to andre forslag i det her beslutningsforslag, hvoraf det ene er, at en række økonomisk dårligt stillede grupper plus dem over 65 år skal have gratis tandbehandling hurtigere, så er det ud fra et socialt kriterium, men jo også ud fra en opfattelse af, at vi skal starte et sted.

Jeg kan her sige – for jeg har lovet SF's ordfører at nævne det – at SF er enig i det meste af vores forslag, men uden at jeg skal sige, at de er fuldstændig enige i alt, hvad fru Lone Dybkjær sagde om aldersbetingede ydelser, så er det i hvert fald det samme punkt, de forholder sig kritisk til. Jeg vil sige, at vi da kan komme et langt stykke ad vejen uden de aldersbetingede ydelser. Jeg vil ikke i dag kaste mig ud i en længere diskussion om, hvorfor jeg sådan set synes, at det kan være fornuftigt nok at have det med, men bare sige, at vi håber, at der i det kommende udvalgsarbejde viser sig tilslutning til at forsøge at skabe finansiel mulighed for, at vi i løbet af en 10-årig periode kan få indsluset gratis tandbehandling i Danmark eller for den sags skyld – vi tager jo også de små ting her, og de små ting er jo store for mange mennesker – få gennemført nogle forbedringer for de grupper,

som vi jo alle sammen har fået mange henvendelser fra. Paradentose er jo bare ét eksempel, hvor nogle mennesker på grund af tandsygdomme får nogle udgifter, der er så ekstremt store, at man sådan set ikke behøver at være direkte økonomisk dårligt stillet for at have svært ved at løfte det. Faktisk kender jeg fra min egen bekendtskabskreds mennesker, som har brugt deres friværdis – sådan nogle kender jeg også – til at få tandbehandlingen finansieret. Man må bare sige, at så er det ikke ret godt for dem, der har de her sygdomme, og som altså ikke har nogen friværdis.

Enhedslisten vil deltage i det kommende udvalgsarbejde ud fra den klare forudsætning, at alle forbedringer, der er mulige at opnå, tager vi med. Vi håber også, at vi kan få truffet en beslutning, der gør, at vi på længere sigt kan få gratis tandbehandling i Danmark. Og så vil jeg sige, at jeg jo ikke kan love, at vi ikke genfremsætter det her beslutningsforslag, for hvis konsekvensen af udvalgsbehandlingen bliver, at der ingenting sker, så må vi jo have diskussionen i Folketingsalen af dette forslag eller af et tilsvarende forslag igen for dér at få klargjort, hvad der kan være forklaringen på, at vi ikke opnår resultater.

Med dette løfte om, at sagen ikke bliver glemt, vil jeg sige, at vi i Enhedslisten ser frem til et udvalgsarbejde, der måske kan bringe os en lille smule tættere på, at vi også i forhold til behandlingen af tænder får skabt ordentlige vel-færdsforhold i Danmark.

Kl. 16:29

Formanden:

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, siger vi tak til hr. Per Clausen, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 13.12.2007).

Forhandling

Kl. 16:29

Kl. 16:32

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Dette lovforslag er så en udmøntning af den aftale, der blev indgået den 12. juni 2007, og den er jo indgået mellem pænt mange partier, nemlig Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Venstre og Konservative fra regeringens side.

Man kan så også sige, at det jo er sådan, at det hænger tæt sammen med det lovforslag, der hedder L 25, som vores første fase er. Det var etableringen af de otte professionshøjskoler, og nu har vi så denne del, som er anden del af fasen, og det er en etablering af de ti nye erhvervsakademier. De har til formål, at de skal styrke udviklingen af erhvervsakademiuddannelsen og de videregående voksenuddannelser.

Visionen med erhvervsakademierne er jo, at vi ønsker at styrke udviklingen af uddannelsesområdet, og at vi etablerer et vækstlag, som fremmer udviklingen af de tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser. Et betydningsfuldt punkt her er, at hvert af erhvervsakademierne vil få et geografisk dækningsområde. Det vil enten være en hel region eller en del af en region. Erhvervsakademiet skal generelt dække behovet for udbuddet af erhvervsakademiuddannelser og efter- og videreuddannelser. Akademierne får herved ligesom professionshøjskolerne en generel forsyningsforpligtelse i forhold til det område, de tilhører, og de vigtige brikker i målsætningen er også, at mindst halvdelen af alle unge i 2015 gennemgår en videregående uddannelse.

Visionen med erhvervsakademierne er også, at vi skal styrke udviklingen af de videregående uddannelser, så Venstre er altså helt klart med på ideen. Det er en stor ændring i det eksisterende, men det er meget spændende, og det kommer til at give en dynamik, som vi har behov for. Så Venstre ser meget frem til den kommende udvalgsbehandling af lovforslaget.

Kl. 16:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kim Mortensen.

(Ordfører)

Kim Mortensen (S):

Målet med denne lov er at styrke kvaliteten i akademiuddannelserne og sikre et styrket regionalt udbud af kortere og videregående uddannelser. Socialdemokratiets målsætning er, at vi gerne vil have flere unge til at gennemføre en videregående uddannelse for dermed at sikre forsyningen af arbejdskraft til såvel det private som det offentlige arbejdsmarked. For Socialdemokratiet er de uddannelser, der udvikles og udbydes på erhvervsakademierne, vigtige elementer i det uddannelsesarbejde. Det er forudsat i lovforslaget, at de nye erhvervsakademier skal dække uddannelsesbehovet i den region eller den del af regionen, hvor erhvervsakademiet er tilhørende.

Lovforslaget indeholder en undtagelsesbestemmelse, der giver mulighed for at have et landsdækkende tilbud, som det eksempelvis er tilfældet på beklædnings- og tekstilområdet. Vi vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på, at dette også bør gælde for en række andre brancheområder, og vi vil forsøge at få dette tema belyst i det kommende udvalgsarbejde.

Regeringens oprindelige forslag var, at professionshøjskolerne skulle rumme alle kortere og mellemlange videregående uddannelser, herunder erhvervsskoler med akademiuddannelserne. Vi er meget tilfredse med, at der nu er enighed om en klar struktur med henholdsvis ungdomsuddannelser, videregående uddannelser, professionsuddannelser og universitetsuddannelser. Erhvervsakademierne får nu deres selvstændige mål- og lovgrundlag, der ruster dem til at udvikle de korte professionsuddannelser efter videreuddannelse samt til at indgå i partnerskaber med professionshøjskolerne om udvikling af nye tekniske og merkantile uddannelser.

Det har været en mærkesag for Socialdemokratiet at få gennemført en evaluering af denne reform, herunder af, om formålet med udvikling af nye tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser er lykkedes. Vi er meget tilfredse med, at lovforslaget forudsætter en grundig evaluering, der foretages i 2013, før de nyudviklede uddannelser uden videre forankres i professionshøjskolerne i 2015. Vi vil derfor lægge vægt på, at denne evaluering også får en væsentlig indflydelse på en kommende beslutning om placeringen af professionsbacheloruddannelserne i fremtiden. Jeg vil understrege, at der i 2015 alene tages stilling til professionsbacheloruddan-

nelsernes placeringer, de kortere og videregående uddannelser vil også efter 2015 være placeret i erhvervsakademierne.

Vi er tilfredse med, at erhvervsakademierne fortsat er forankret i erhvervsskolerne, og at akademierne nu i partnerskab med nye professionshøjskoler også kan udvide udbuddet af professionsbacheloruddannelserne.

Socialdemokratiet ser gerne, at dette samarbejde, også hvor det er relevant, omfatter universiteter og andre institutioner, der udbyder mellemlange og videregående uddannelser, eksempelvis ingeniørhøjskolerne. Der må aldrig blive selvskabte ministerielle skel imellem henholdsvis Undervisningsministeriet og Videnskabsministeriet, der forhindrer et tæt samarbejde mellem professionsuddannelserne og universiteterne.

Med disse bemærkninger kan Socialdemokratiet støtte lovforslaget.

Kl. 16:35

Formanden:

Tak til hr. Kim Mortensen. Næste ordfører er hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

I forbindelse med velfærdsaftalen og globaliseringsaftalen oprettes der op til ti nye erhvervsakademier. Forslaget ligger i forlængelse af forslaget om oprettelse af professionshøjskoler, ligesom forslaget skal ses i sammenhæng med forslagene vedrørende akkreditering og godkendelse af videregående uddannelser og forslagene om professionsbachelor- og erhvervsakademiuuddannelserne – alle forslag, som vi behandlede sidste år.

Dette forslag beskriver, hvordan ministeriet i samarbejde med aktørerne på området skal forhandle sig frem til en løsning i løbet af 2008, så det hele kan træde i kraft og være funktionsdygtigt fra starten af 2009. Erhvervsakademierne skal primært beskæftige sig med erhvervsrettede, videregående uddannelser. Derudover beskrives bestyrelsessammensætningen, og bestyrelsens pligter fastlægges. Bl.a. skal uddannelserne have et uddannelsesudvalg, der kan rådgive bestyrelsen, de studerende skal have lov til at oprette studieråd, som vi kender det fra i dag. De institutioner, der i dag har erhvervsrettede ungdomsuddannelser, og som også har et par enkelte videregående uddannelser på erhvervsområdet, skal afgive disse til akademierne. Til gengæld kan de udpege en eller flere til at sidde

i erhvervsakademiets bestyrelse, og højst sandsynligt vil uddannelserne blive liggende, hvor de er, da akkrediteringen godkender de faglige miljøer.

Som sagt skal erhvervsakademierne primært beskæftige sig med videregående uddannelser, altså erhvervsakademiuuddannelser. I særlige tilfælde kan erhvervsrettede ungdomsuddannelser også indgå i et erhvervsakademi. Akademiet kan i samarbejde med en professionshøjskole udbyde professionsbacheloruddannelser på områder, der retter sig mod det private arbejdsmarked – primært mod det private arbejdsmarked. Efter 2015 skal denne del overgå til en professionshøjskole. Der kan dog være undtagelser i særlige tilfælde.

Etablering af de nye erhvervsakademier vil løbe op i 26,7 mio. kr., som finansieres inden for Undervisningsministeriets økonomiske ramme. Derudover er der afsat 7,5 mio. kr. i globaliseringsaftalen til formålet.

I Dansk Folkeparti mener vi, at det er en acceptabel aftale for erhvervsakademierne. Vi erklærer os tilfredse med aftalen om erhvervsakademierne og etableringen af vækstlag i forhold til tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser som aftalt af partierne bag velfærds- og globaliseringsaftalen. Det burde dog ikke være en nyhed, at Dansk Folkeparti i forhandlingerne har udtrykt skepsis i forbindelse med målsætningerne. I den anledning har Dansk Folkeparti arbejdet på at få ligestillet erhvervsakademierne med professionshøjskolerne så meget, som det nu er muligt.

I forbindelse med det vil jeg gerne fremhæve et par af Dansk Folkepartis fingeraftryk. Erhvervsskolernes repræsentanter skal udgøre flertallet i erhvervsakademibestyrelsen. Erhvervsakademiet får plads i professionshøjskolens bestyrelse med partnerskabet. Undtagelsesbestemmelsen tillader, at andre uddannelsesinstitutioner end professionshøjskoler, f.eks. et erhvervsakademi, efter 2015 fortsat kan udbyde professionsbacheloruddannelser på det tekniske og merkantile område, og så er der bestemmelsen om evaluering i 2013. Forpligtelsen til regional uddannelsesdækning er vi også glade for er kommet med. Vi synes, det er fint, at der har været opbakning til det blandt de øvrige partier i forligskredsen.

Det er ikke nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti har stået alene i forhandlingerne. Den politiske situation taget i betragtning er vi nået et stykke i forhold til oppositionens tanker og re-

geringens oprindelige oplæg. Der skal ikke herske tvivl om, at evalueringen i 2013 er et væsentligt punkt for Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti forbeholder sig retten til at revurdere partiets holdning til forligets målsætning efter evalueringen. Vi håber, at forliget kan opfylde de generelle uddannelsespolitiske målsætninger fastsat i velfærdsaftalen og i andre brede forlig. Vi står naturligvis ved aftalen, men det skal understreges, at vi har deltaget med henblik på at sikre erhvervsskolesektorens interesser ved forligsbordet. Lad os håbe, at forliget vil skabe ro på området.

Det væsentligste for os har ikke været institutionerne, men kvaliteten på de enkelte uddannelser. Nu er rammerne lagt. Det næste bliver at oprette de nye institutioner og få klarlagt, hvilke betingelser der skal lægges ind i partnerskabsaftalerne mellem akademierne og professionshøjskolerne. Jeg håber, at den videre proces bliver konstruktiv.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 16:39

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det fru Nanna Westerby som ordfører.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Selv om jeg er kommet i Folketinget, er jeg ikke helt blevet fru endnu, men lad nu det være.

Kl. 16:40

Formanden:

Det er titlen.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Nå, det er titlen.

Da SF's ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg meddele, at SF ikke umiddelbart kan stemme for forslaget her. Forslaget er en udmøntning af velfærdsaftalen og globaliseringsaftalen, som SF jo ikke er med i.

Vi deler mange af de bekymringer, som er kommet frem i visse høringssvar, bl.a. hvad angår erhvervsskolernes ungdomsuddannelser, som jo i forvejen er ilde stedt, og som med forslaget her måske med rette kan frygte endnu dårligere forhold, når fokus på de store erhvervsakademier kommer til at blive rettet mod de videregående uddannelser.

SF har ligeledes nogle spørgsmål til forslaget, som vi ser frem til at få besvaret under udvalgs-

behandlingen, og vi forholder os derfor afventende til lovforslaget.

Kl. 16:40

Formanden:

Tak til ordføreren. Her er man jo enten fru eller hr., der findes ikke andre muligheder. Det gør der heller ikke for den næste ordfører, der er hr. Henrik Rasmussen.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Henrik Rasmussen (KF):

Med visionen om at styrke udviklingen af erhvervsakademiuddannelser og videregående voksenuddannelser samt at etablere et vækstlag, som fremmer udviklingen af tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, støtter De Konservative varmt dette forslag.

Man skal i gang med fase to, hvor man netop er i gang med at etablere de syv nye erhvervsakademier, som har til formål at styrke udviklingen af erhvervsakademiuddannelser og videregående voksenuddannelser, og vi føler os overbevist om, at netop fordi de er regionalt placerede, vil de også styrke de regionale uddannelser.

Kl. 16:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne udtale følgende:

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget om erhvervsakademier. I juni 2007 indgik vi en aftale med en række partier om professionshøjskoler og erhvervsakademier, bl.a. for videregående voksenuddannelser. Professionshøjskolerne er i funktion fra januar 2008, og erhvervsakademierne skal være i funktion pr. januar 2009.

Vi i Det Radikale Venstre vil gerne anerkende det meget store arbejde, som et meget stort antal uddannelsesinstitutioner med alle deres medarbejdere har præsteret gennem de senere år for at fusionere uddannelsesinstitutioner, så vi sikrer – og det er netop pointen – en uddannelsesstruktur i Danmark, der både giver mulighed for at sikre de enkelte uddannelsers særlige faglige kvalitet og sikre en regional og lokal uddannelsesaktivitet op til bachelorniveau.

Begge dele er afgørende vigtige for Det Radikale Venstre, for det er den uddannelsespolitik, der har sikret et relativt højt uddannelsesniveau

over hele landet, fordi velfærdssamfundets behov for uddannede medarbejdere er imødekommet lokalt og regionalt gennem lokale og regionale uddannelsesinstitutioner. Det er den politik, der skal videreføres på en måde, som kan matche kravene til uddannede medarbejdere i de kommende år.

Vi anerkender også, at fremtidens behov for nye uddannelser og for samarbejde mellem eksisterende uddannelser kræver en anden struktur og organisering af uddannelserne. Erhvervsakademierne følger efter dannelsen af professionshøjskolerne, og det er aftalt, at der skal dannes op til ti erhvervsakademier, der skal dække behovet for bl.a. voksenuddannelser, og som skal udvikle professionsbacheloruddannelser på det merkantile område i regionerne.

Omstillinger af uddannelsesinstitutioner vil altid være en udfordring, og derfor har Det Radikale Venstre arbejdet for en vis fleksibilitet i forbindelse med omstillingen. Således har vi har vi argumenteret for, at TEKO i Herning kunne danne et selvstændigt, landsdækkende erhvervsakademi. Det var vores indtryk, at det kunne holdes inden for aftalen fra juni 2007. Det har Undervisningsministeriet afvist, og det må vi så bøje os for, men vi opfordrer ministeren og ministeriet til at være hjælpsomme med at finde en relevant løsning for TEKO, så de værdier, der er skabt i samarbejde med tekstilbranchen i hele dens bredde, og udviklingen af relevante uddannelser kan fortsætte.

Kl. 16:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 16:44

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror rent faktisk, at der er et spørgsmål.

Kl. 16:44

Formanden:

Er der et spørgsmål? Så når vi at tage det med. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:44

Martin Henriksen (DF):

Nu ved jeg godt, at det ikke er den rigtige ordfører, men jeg kan ikke lade være med at stille et spørgsmål. Når vi nu tager i betragtning, at Det Radikale Venstre har været store tilhængere af det her, og når Dansk Folkeparti i forhandlingsprocessen har udtrykt skepsis over for den måde, som det er foregået på, så har Det Radikale Venstre ligesom alle de øvrige partier i forligskredsen så at sige sagt, at de kører videre, og

meget, meget sent i forløbet er man så blevet gjort opmærksom på, at der er problemer i forbindelse med TEKO. Men hvis man nu også kunne finde undtagelser andre steder i landet – for der vil givetvis være andre uddannelsesinstitutioner, som kan levere argumenter, der siger, at de også bør have en undtagelsesregel – mener Det Radikale Venstre så, at det også skal gælde dem, eller hvordan?

Kl. 16:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:45

Morten Østergaard (RV):

Det er vores opfattelse, at når man omstiller uddannelsesinstitutioner i det her omfang, er der behov for en vis fleksibilitet. Og det er derfor, vi helt konkret har fundet, at der i tilfældet med TEKO, hvor altså hele tekstilbranchen har været samlet om at skabe det her, har været behov for at finde en særlig løsning, og vi mente egentlig, at det var muligt at lave et selvstændigt landsdækkende erhvervsakademi, også inden for rammerne af det, der var aftalt. Men det konstaterer vi altså så ikke er en opfattelse Undervisningsministeriet deler, og derfor opfordrer vi altså ministeren til at være behjælpelig med at finde en løsning.

Men i almindelighed opfordrer vi til fleksibilitet, fordi det er meget vigtige omstillingsprocesser, der gennemføres.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:45

Martin Henriksen (DF):

Men vil det betyde, at såfremt der er andre institutioner, der kan påvise, at de er i en særlig situation, så vil Det Radikale Venstre også dér være indstillet på at drøfte, om der er andre muligheder – eller er det kun TEKO?

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes ikke, jeg kan sige det mere præcist, end at det er vores opfattelse, at når man laver nogle omstillinger af den her karakter, så er der behov for en vis fleksibilitet, og der er det altså, at vi har fundet, at der i det konkrete tilfælde med TEKO er behov for og mulighed for inden for de rammer, vi mente der lå i aftalen, at gøre det til et selvstændigt erhvervsakademi. Men vi

konstaterer, at det ikke er en opfattelse, der deles af undervisningsministeren, og derfor prøver vi bare at opfordre til, at man så finder en anden god løsning for netop TEKO.

Kl. 16:46

Formanden:

Så siger vi tak til hr. Morten Østergaard. Og så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

For Enhedslisten er det vigtigt at se på, hvem et lovforslag tilgodeser. Som mange af høringsparterne gør opmærksom på, tilgodeser det her lovforslag ikke dem, der ofte ender med at have mindst uddannelse, nemlig dem, der har taget en erhvervsuddannelse på en teknisk skole eller en handelsskole.

Lovforslaget vil rykke erhvervsakademiuddannelserne væk fra erhvervsskolerne, det står i lovforslagets § 5, stk. 2:

»Erhvervsakademierne, professionshøjskolerne, ingeniørhøjskolerne og universiteterne skal samarbejde strategisk og konkret. Erhvervsakademierne kan endvidere samarbejde med andre relevante forskningsmiljøer.«

Der nævnes ikke et samarbejde med erhvervsskolerne. Når der ikke længere skal være et samarbejde mellem erhvervsakademiuddannelserne og handelsskolerne og de tekniske skoler, så besværliggør man adgangen til videreuddannelse for elever på handelsskoler og tekniske skoler. Der er tale om en akademisering af erhvervsakademiuddannelserne.

Hvis det her lovforslag bliver vedtaget, risikerer vi, at det i endnu højere grad end i dag kun bliver elever med gymnasiale uddannelser, der tager KVVU. Jeg mener, det er afgørende, at KVVU'erne også er attraktive og tilgængelige for unge med erhvervsfaglige uddannelser, og i den forbindelse betyder det jo faktisk noget for tilgængeligheden, at erhvervsakademiuddannelserne ligger sammen med handelsskolerne og med de tekniske uddannelser.

Lovforslaget kan også vise sig at få konsekvenser for søgningen til tekniske skoler og handelsskoler. Når de to ungdomsuddannelser ikke længere ligger sammen med erhvervsakademierne, er det ikke så synligt for de unge, at en håndværksmæssig uddannelse også giver mulighed for videreuddannelse. Som det er nu, er erhvervsakademiuddannelserne med til at give erhvervsskolerne status, og så er det et rigtig dårligt signal at sende, at erhvervsakademiud-

dannelserne bliver adskilt fra de tekniske skoler og handelsskolerne.

Så Enhedslisten kan altså ikke støtte L 47.

Kl. 16:48

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:48

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak til det meget brede flertal bestående af næsten alle partier, som står ved den aftale, vi har indgået efter meget lange og gode forhandlinger i Undervisningsministeriet. Jeg har sjældent været med til at gennemgå en sag så grundigt før udfærdigelsen af et forslag. Jeg tror, at det var klogt, at vi var grundige, for vi er jo i gang med en omkalfatring af alle de videregående uddannelser fra erhvervsuddannelserne og op til universitetsniveauet.

Det er jo på mange måder det oversete led i uddannelseskæden. Vi ved, hvor mange uddannelser der er på erhvervsuddannelsesniveau, og der er over 700 uddannelser på universitetsniveau. Men når det gælder mellemniveauet, er der langt færre uddannelser, og de er spredt ud på en række forskellige institutioner. Mange af dem har fagligt været ret snævre, og derfor er det altså, at vi efter meget grundige forhandlinger har taget en dyb indånding og sagt, at vi nu som det første må have skabt nogle større flerfaglige institutioner, som kan udvikle nye uddannelser, især til den private sektor, hvor der ikke er en god forsyning, hvad angår mellemuddannelser.

Så må vi også have et vækstlag. Det har vi i professionsbacheloruddannelserne på professionshøjskolerne, men de er ikke stærke, når det gælder den private sektor. Det er til gengæld erhvervsakademierne, og derfor gør vi dem til det vækstlag, som nu får udviklingspenge og muligheder for at blive akkrediteret til en række nye uddannelser på bachelorniveau. Det skal ske i samarbejde med en professionshøjskole, og det er det, som lovforslaget handler om.

Det hele bæres af en vision om, at vi om 10 eller 15 år har en bred vifte af vidt forgrenede tilbud på mellemuddannelsernes område sigtende på såvel den offentlige som den private sektor, nye it-uddannelser, nye finansuddannelser og nye forvaltningsuddannelser til kommunerne, kort sagt, at vi nu får uddannelsesdækket de dele af landet, som hidtil ikke har været det i tilstrækkelig grad.

Så opstår naturligvis spørgsmålet om, hvordan institutioner, der har et særligt præg, så finder deres plads. Her har TEKO i Herning været nævnt, og man kan spørge, hvorfor TEKO ikke bare kan køre videre og blive godkendt som selvstændigt erhvervsakademi. TEKO vil jo gerne være landsdækkende. Svaret er, at hvis man uden videre siger ja til TEKO's ønske, så vil der være adskillige andre, der kan komme og bede om det samme, og da et af formålene med hele øvelsen jo er at styrke privatsektoruuddannelserne på mellemuddannelsesområdet, er det jo ikke en god start at sige, at en af de bedste privatsektoruuddannelser for resten ikke skal være med i det. Så er der jo nok andre privatsektorrettede uddannelser, der heller ikke vil være med i det, og med hvilken begrundelse siger vi så nej til dem? Derfor synes jeg, at det store flertal gør rigtigt i at holde fast i den vision, som også har været så grundigt drøftet med organisationerne, som er repræsenteret i Globaliseringsrådet, hvorfra hele regeringens oplæg jo hidrører.

[*Høj borelyd i salen*]. Jeg tror, at det var tegnet på, at jeg skulle stoppe, og det vil jeg så gøre.

Kl. 16:53

Formanden:

Tak til undervisningsministeren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2: Forslag til folketingsbeslutning om en maksimal klassekvotient på 24 på ungdomsuddannelserne.

Af Johanne Schmidt-Nielsen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 29.11.2007).

Kl. 16:53

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og det er undervisningsministeren, der får ordet.

Kl. 16:54

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Når den gennemsnitlige klassestørrelse ligger på omkring 20, er det jo ikke nogen kunst at lave et maksimum på 24. Det kan måske endda gøres uden merudgifter. Men hvad vil man egentlig opnå ved det? Det er jo ikke andet end en bureaukratisering, et bånd, man lægger på kommunen og på skolens ledelse, en blokering for, at så mange som muligt kan få opfyldt deres ønske om, hvilke skoler deres børn skal gå i, for hvis man sætter et maksimum på 24, er der flere børn, der vil blive henvist til naboskolen, sådan at man kan få klassestørrelserne til at gå op.

Forslaget er også meget gammeldags. Vi er for længst holdt op med at styre på holdstørrelser. Staten styrer på taxametrene, beløbet pr. elev, og så opstiller vi nogle faglige mål og overlader til institutionerne med deres ledelser og bestyrelser og dygtige lærere at finde ud af, hvordan de bruger ressourcerne bedst. Det er det samme, man gør i kommunerne. Der finder man forskellige veje, og der er brug for i denne tid, at man prøver forskellige veje, for det er måden, hvorpå vi kan få en bedre skole. Og man opnår intet ved at komme fra centralt hold med et bureaukratisk krav om, at der nu ingen steder på intet tidspunkt må være mere end 24 elever. Det vil jeg på det kraftigste advare imod. Det strider imod det pædagogiske selvstyre på skolen, det strider imod det kommunale selvstyre, og det strider imod det frie skolevalg, fordi der er flere, der ikke får opfyldt det frie skolevalg. Det er kort sagt en rigtig dårlig idé, og derfor vil jeg tillade mig på regeringens vegne at afvise det.

Kl. 16:55

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

For det første kan de elever, der sidder i en klasse med over 30 elever, jo ikke bruge gennemsnittet til særlig meget.

For det andet var der den 8. november under valgkampen et uddannelsespolitisk topmøde, som en række elevorganisationer holdt; det var Danske Skolelever, det var handelsskolelevernes organisation, det var Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, og det var Erhvervsskolernes Elev-Organisation. I den forbindelse blev forskellige repræsentanter for partierne præsenteret for sådan en kontrakt her. Og jeg står her,